

El carnestoltes a l'escola bressol

<<EI CARNESTOLTES, anomenat habitualment en els Països Catalans, és la gran festa que des de fa molts anys es celebra a diversos països del món uns dies abans de la Quaresma, i va néixer per poder gaudir de tot allò habitualment prohibit, època de dejunis de tota mena i de seguiment estricte de normes.

Els orígens religiosos han anat desapareixent, tal com passa amb moltes altres festes, que es van transformant en el temps. El que sí queda és la festa: la transgressió de les normes, el disfressar-se..., aspecte del qual gaudeixen infants i adults.

A l'escola bressol, al tractar-se d'infants molt petits, cal anar a poc a poc, com amb totes les altres propostes de la vida que les nenes i els nens van vivint i aprenent.

Sovint ens avancem als processos naturals dels infants, i els incloem en coses que pel seu moment de comprensió del món els és difícil d'entendre i inclòs els poden resultar impressions poc convenients. Aquests infants, en els seus tres primers anys de vida estan construint la seva identitat personal i la percepció de la dels altres. Es van reconeixent com a diferents i van establint les seves relacions amb els altres infants i també amb els adults.

Sovint hem pogut sentir a les famílies explicant anècdotes al voltant del reconeixement dels pares per part del seu fill/filla, d'edat al voltant d'un any i mig, quan un pare s'ha tret la barba o quan una mare s'ha canviat el color del cabell, etc.. Els seus infants els miren i ploren, probablement confosos en el seu reconeixement, dubtant de si és la persona assumida com de la seva confiança.

Observant aquestes situacions, ens adonem de com en som d'egocèntrics els adults, vivint moltes vegades al marge de la comprensió dels infants. I es que els nens i les nenes, abans de saber parlar, ens expliquen prou be allò que senten (i els que no ho mostren plorant o bé amb cara d'estranyesa, no vol dir que no els fem entrar en conflicte)

Les escoles bressol tenim l'oportunitat de què famílies i mestres puguem aprendre a "escoltar" als infants, a observar la seva forma de descobrir el món que els envolta, i decidir quines respostes els podem donar per a què el camí de l'aprenentatge de la vida sigui el millor.

A l'escola bressol som responsables en aprofundir com apropem la vida als infants, cosa que ens motiva a observar atentament les criatures, a fer formació permanent, i molt especialment a reunir-nos per analitzar les nostres observacions sobre com són els infants, com es desenvolupen i quin és el nostre paper com a mestres. A més, quan podem fer aquestes reflexions juntament amb les famílies, eixamplen el nostre coneixement de com creixen i aprenen a entendre el món.

Sobre el Carnestoltes, la reflexió ens porta a què a l'escola amb els infants fins passats els dos anys, podem jugar amb elements de festa durant aquests dies,

cosa que als seus ulls, lligarà amb el que la majoria dels infants visquin en família i al carrer. Però el que vegin al carrer, ho veuran amb els seus pares a prop, que els donaran la seguretat que necessiten en moments d'incomprensió.

Amb els més grans, podem ampliar aquests jocs de festa, però sempre en el marc de les propostes de l'escola, en el sentit de què és l'infant qui tria allò amb que vol jugar, sense que es puguin sentir forçats a fer "allò que toca". >>

Rosa Vidiella,

Educadora especialitzada i pedagoga, forma part de l'Associació Pikler Hengstenberg i ha estat formant a professorat durant anys.